

תת"ע 11127/06/23 - מדינת ישראל נגד כמאל עזב

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 11127-06-23 מדינת ישראל ני' עזב
תיק חיזוני: 10251960802

לפני כבוד השופטת סיגל דבורי
מאשינה מדינת ישראל
נגד כמאל עזב
נאשמים

ההחלטה

1. לפניה בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן כנגד המבוקש ביום 18.07.23 בהעדר התייצבות, על יסוד הוכחת זימון כדין.
2. כנגד המבוקש הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירה של נהיגה מיום 23.03.19. ברכב שנמסרה לגבי הودעת אי - שימוש, בגיןו לתקנה 308 (ד) לתקנות התעבורה.
3. אישור המשטרה הסרוק לנטר המשפט עולה כי המבוקש זמין לדין במעמד ביצוע האכיפה והזימון אף נשא את חתימתו.
4. לטענת המבוקש קיבל טלפון ממציאות בית המשפט המודיע לו על דחיתת המועד למועד לא ידוע לאחר הפעם. על כן לא התיצב לדין.
5. המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין, בהתבסס על אישור המשטרה המפורט לעיל וכי אין בטיעוני המבוקש כדי להצביע על עיוות דין או פגמ בחזקת המשטרה כדין.
6. לאחר ששאלתי את טענות הצדדים באתי לכל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.
7. סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "הסדר") קובע, כהאי

ליישנא: "נגזר דיןו של הנאשם בטעון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנאשם, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדיון וגזר הדיון אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאירוע תביעתו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין בקשה לפי סעיף קטן זה תוקף תער שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדיון אולם רשאי בית המשפט לדzon בבקשתה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשתה הוגשה **בהסכמת התובע**". בקשה זו הוגשה בחלוフ מספר חוזדים מעת מתן פסק הדיון ובהעדר הסכמת תובע. טעם דיןוי זה שומרת את הקרקע לביטול פסק הדיון.

8. יתרה מכך - מן היבט המהותי - על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של הנאשם; סיבה מוצדקת לאירוע תביעתו או מניעת דין (לدين מפורט ומורחב, ראו **רע"פ 17/8427 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018)** (להלן: "ענין סאלם")).

9. לעניין אי התביעות לדין - הרי שאין בעמדת המבוקש כדי לסתור את חזקת המיסירה כדין מתוקף זימונו במעמד ביצוע האכיפה. טענותו לפיה קיבל טלפון מהמצירות המודיע לו על ביטול הדיון אינה נתמכת בבירור כלשהו מול מצירות בית המשפט ונطענה בעלמא וללא כל תימוכין. דיןוי יום 18.07.23 התנהלו כסדרם ואין לבקשת כל סיבה מוצדקת להימנע מהتביעות לדין בעניינו.

10. לעניין חשש מעיוות דין - יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאלי ממש לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדיון בעילה של חשש לעיוות דין. וכפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסום נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (4.9.2007): "המונה 'עוות דין' פורש בפסקתו של בית משפט זה במקרה שבו תוצאה המשפט יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או במקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדורלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7). ודוק, בעניין זה נקבע, כי על הטוען לקיומה של עילה בדבר חשש לעיוות דין, להציג טעמים הנתמכים בראיות שיש בהם פוטנציאלי ממש לשינוי התוצאה (עניין סאלם'). טענותו של המבוקש אין ממציאות על פוטנציאלי ממש כנדרש ולמעשה כלל לא נטענה טענה לגופו של עניין. טענת חפות לכשעצמה אינה מבוססת במידע חשש מעיוות דין.

11. צוין כי מידת העונש שהוטל על המבוקש הינה מידתית ואף מוקלה בראש העובדה כי הוטלה על המבוקש הענישה המינימלית המחייבת עפ"י חוק.

12. מכלול הנימוקים האמורים לעיל, הבקשת לביטול פסק הדיון נדחתית.

ניתנה היום, ט"ז כסלו תשפ"ד, 29 נובמבר 2023, בהעדר

הצדדים.